

— Ar trešo daļu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Civildienesta tiesa savā pamatojumā ir pieļāvusi neprecizitātes faktos un papildus tā ir sagrozījusi vai nav ņēmusi vērā tai sniegtos pierādījumus (pārsūdzētā sprieduma 80., 81., 85., 88. un 90. punkts).

Prasība, kas celta 2011. gada 6. jūnijā — Gooré/Padome

(Lieta T-285/11)

(2011/C 238/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Charles Kader Gooré (Abidžana, Kotdivuāra) (pārstāvis — F. L. Meynot, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— daļēji atcelt Eiropas Savienības Padomes 2011. gada 6. aprīļa Regulu (ES) Nr. 330/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 560/2005, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā, attiecībā uz Charles Kader Gooré vārda iekļaušanu II pielikumā paredzētajā sarakstā (un pasludināt, ka tas viņam nav piemērojams),

— piespriest Eiropas Savienības Padomei samaksāt Charles Kader Gooré summu EUR 50 000 apmērā kā atlīdzību par nodarīto kaitējumu,

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti būtiski procedūras noteikumi. Prasītājs Eiropas Savienības Padomei pārmet to, ka, pirmkārt, neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un, otrkārt, esot pārkāpts samērīguma princips tiktāl, ciktāl ierobežojošie pasākumi pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu Eiropas Savienības Padomes izvirzītos mērķus.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Līgumi. Prasītājs Eiropas Savienības Padomei pārmet to, ka, pirmkārt, ir pārkāptas tiesības aizstāvēties tiktāl, ciktāl prasītājam vispār neesot tikuši paziņoti nekādi pasākumu pamatojošie apstākļi, un, otrkārt, ir pārkāptas īpašumtiesības.

Prasība, kas celta 2011. gada 6. jūnijā — Heitkamp BauHolding/Komisija

(Lieta T-287/11)

(2011/C 238/39)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Heitkamp BauHolding GmbH (Herne, Vācija) (pārstāvis — W. Niemann, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt atbildētājas 2011. gada 26. janvāra lēmumu, ar 2011. gada 15. aprīļa labojumiem lietā C 72010, kas pēc prasītāja rīcībā esošās informācijas vēl nav publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādus pamatus.

— Vācijas *Körperschaftssteuergesetz (KStG)* 8.c panta 1a. punktā minētā sanācijas klauzula neesot atbalsts LESD 107. panta izpratnē. Jau klasificējama references sistēmu, atbildētāja esot pieļāvusi kļūdu, par references sistēmu uzskatot "tiesību normas par kapitālsabiedrību zaudējumu novirzīšanu, kuru kapitāldaļas ir pirkuma priekšmets". Prasītājs turpretī uzskata, ka zaudējumu novirzīšanā neierobežotā laikā faktiski ir references sistēma, kas kā objektīvā neto principa izpausme esot spēkā arī uzņēmumu nodokļa tiesībās.

— KStG 8.c pantā paredzētā zaudējumu novirzīšanas atcelšana esot jākvalificē kā uzņēmums, savukārt KStG 8.c panta 1a. punkta sanācijas klauzula kā šīs atcelšanas uzņēmums esot vispārīgs noteikums, ar kuru finansiālās līdzdalības kapacitātes samērīguma princips, finansējot publiskos izdevumus (*Leistungsfähigkeitsprinzip*), ir piemērojams arī sanācijas gadījumā.

— Lai arī atbildētāja norādot, ka "references sistēmu veido uzņēmuma ienākuma nodokļa sistēma aktuālajā versijā", tā tomēr neievērojot, ka Likuma par ekonomiskās izaugsmes paātrināšanu (*Wachstumsbeschleunigungsgesetz*) dēļ tiesiskā situācija Vācijas Federatīvajā Republikā esot pavisam citāda. Pēc slēptās rezerves klauzulas ieviešanas KStG 8c. pantā

zaudējumus atveseļotajos uzņēmumos var turpināt atskaitīt un novirzīt, ja kapitāldaļu turētāju maiņa ir izteikta summā, kas mazāka vai vienāda ar slēpto rezervi. Tiktāl slēptās rezerves klauzulu atveseļotajiem uzņēmumiem varētu saprast kā ekvivalentu sanācijas klauzulai krīzē nonākušies uzņēmumiem, jo pretējā gadījumā uzņēmumi, kam vajadzīga atveseļošana, tiktu strukturāli nelabvēlīgi vērtēti.

- Atbildētājas apstrīdētā nevienlīdzīgā attieksme pret ekonomiski veselēm uzņēmumiem un tādiem, kam vajadzīga sanācija, sanācijas klauzulas dēļ neesot selektīvs pasākums, bet drīzāk Vācijas konstitūcijā jau ilgi nostiprinātā *Leistungsfähigkeitsprinzip* konkretizācija. Tādējādi esot runa par references sistēmas iekšējo loģiku. Tādējādi sanācijas klauzula tieši esot saderīga ar Vācijas sistēmas pamata un vadošajiem principiem.
- Ņemot vērā sanācijas klauzulu pamatojošos principus, tās ieviešana KStG 8c. pantā katrā ziņā esot ar "sistēmas būtību un iekšējo uzbūvi pamatots" pasākums, un šis pasākums tikai daļēji ir pamats šīs iekšējās uzbūves spēkā esamībai.

Prasība, kas celta 2011. gada 7. jūnijā — *Deutsche Bahn u.c./Komisija*

(Lieta T-289/11)

(2011/C 238/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Deutsche Bahn AG* (Berlīne, Vācija), *DB Mobility Logistics AG (DB ML AG)* (Berlīne, Vācija), *DB Energie GmbH* (Frankfurte pie Mainas, Vācija), *DB Schenker Rail GmbH* (Mainca, Vācija), *DB Schenker Rail Deutschland AG* (Mainca, Vācija) (pārstāvji — *W. Deselaers, J. S. Brückner* un *O. Mross*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 14. marta lēmumu par pārbaudes veikšanu, kas paziņots 2011. gada 29. martā;
- atcelt visus pasākumus, kas pieņemti, pamatojoties uz pārbaudēm, kas norisinājušās uz šī prettiesiskā lēmuma pamata;
- it īpaši piespriest Komisijai atgriezt visu dokumentu kopijas, kuras tika sagatavotas pārbaudes gaitā, paredzot sankciju, ka Tiesa atcels Komisijas nākotnē pieņemamo lēmumu;
- Komisijai piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas prasa atcelt Komisijas 2011. gada 14. marta Lēmumu C(2011) 1774 (lietas COMP/39.678 un COMP/39.731) par pārbaudi veikšanu atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 20. panta 4. punktam *Deutsche Bahn AG*, kā arī citās tās tieši vai netieši kontrolētajās sabiedrībās saistībā ar iespējamo labvēlīgāko attieksmi pret meitas sabiedrībām, paredzot atlaižu sistēmu dzelzsceļam paredzētās enerģijas piegādei.

Savas prasības atbalstam prasītājas izvirza četrus pamatus.

- 1) Pirmais pamats: pamattiesību uz dzīvesvietas neaizskaramību aizskārums, jo iepriekš nav ticis saņemts tiesas izdots orderis.
- 2) Otrais pamats: pamattiesību uz tiesību efektīvu aizsardzību aizskārums, jo iepriekš tiesā nav bijis iespējams ne no faktu, nedz arī juridiskā viedokļa pārbaudīt lēmumu.
- 3) Trešais pamats: tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, pārmērīgi plaši un vispārīgi aprakstot pārbaudes priekšmetu ("fishing expedition").
- 4) Ceturtais pamats: tiesību uz aizstāvību aizskārums. Lēmums par pārbaudes veikšanu esot nesamērīgs, jo atlaižu sistēmu dzelzsceļam paredzētajai enerģijai prasītājas jau praktizē gadiem ilgi, to vairākkārtīgi esot pārbaudījušas Vācijas iestādes un tiesas un atzinušas par saderīgu ar karteļu tiesībām, un uz Komisijas skatījumā izšķirošo jautājumu par to, vai atlaižu sistēma ir "objektīvi pamatota", atbildi esot varējis rast ar mazāk apgrūtināšu pasākumu, proti, informācijas pieprasīšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2011. gada 7. jūnijā — *Deutsche Bahn u.c./Komisija*

(Lieta T-290/11)

(2011/C 238/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Deutsche Bahn AG* (Berlīne, Vācija), *DB Mobility Logistics AG (DB ML AG)* (Berlīne, Vācija), *DB Netz AG* (Frankfurte pie Mainas, Vācija), *Deutsche Umschlagengesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS)* (Bodenhaima, Vācija), *DB Schenker Rail GmbH* (Mainca, Vācija), *DB Schenker Rail Deutschland AG* (Mainca, Vācija) (pārstāvji — *W. Deselaers, J. S. Brückner* un *O. Mross*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija